

Sveriges riksdag
Finansutskottet
100 12 STOCKHOLM

Promemoria om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank avseende mandatperioden för ledamöter i Riksbankens direktion

(Dnr 060-229-2007/08)

Riksgälden välkomnar åtgärder för att återställa ordningen att en ledamot i direktionen utses varje år. Frågan är hur detta bäst bör göras.

Av promemorian framgår att möjligheterna begränsas av tolkningen att en direktionsledamot enligt ECBS-stadgan inte kan utses på kortare tid än fem år. I promemorian föreslås att fullmäktige ska kunna välja en mandatperiod på fem eller sex år, vilket ger visst utrymme att justera turordningen.

Riksgälden vill dock påpeka att övergångstiden blir längre än vad som framgår av promemorian. Det beror på att två ledamöter utsågs i maj 2007. Det gör att fem ledamöter ska utses under åren 2012 och 2013. Om de utses på fem respektive sex år, löper två mandat ut 2017 och två 2018. Därmed är det oundvikligt att två mandat löper ut 2023. Följaktligen dröjer det sex år längre än vad som sägs i promemorian innan ordningen med att en ledamot utses varje år på nytt etableras. (Dessa beräkningar, liksom de som redovisas i promemorian, bygger på att alla ledamöter sitter hela mandatperioder.)

Riksgälden anser därför att det finns skäl att ge fullmäktige möjlighet att när så behövs ge en ledamot en mandatperiod på sju år. Om spannet vidgas på detta sätt, återställs ordningen med en ny ledamot varje år senast efter 2018, dvs. fem år tidigare än enligt förslaget i promemorian.

Det framgår inte av promemorian varför alternativet att även tillåta en något längre mandatperiod förkastats. Eftersom förslaget bygger på att det är motiverat att ibland ge en ledamot en *kortare* mandatperiod, hade detta ställningstagande förtjänat en utförligare förklaring. Varför är kortare mer lämpligt än längre?

Vi kan inte se att det finns några vägande skäl emot att inte även tillåta en mandatperiod som är ett år längre än den normala på sex år. Det gäller särskilt

som målet uppnås snabbare. Dessutom har regeln närmast karaktären av en övergångsbestämmelse som bara behöver tas i anspråk för att rätta till den situation som uppstått i och med att fullmäktige varit låst till att utse alla på sex år.

En ytterligare sak som kan vara värd att uppmärksamma är att två ledamöter har mandatperioder som löper ut i maj 2013. Även framöver kan det inträffa att en ledamot avgår vid en tid på året som gör att en ersättare inte lämpligen kan utses med tillträde den 1 januari. Med mandatperioden fixerad till hela år kan därmed mandat komma att löpa ut när som helst under året. Det torde dock underlätta fullmäktiges arbete om valet av ny ledamot i direktionen normalt bereds och fattas under samma period varje år. Följaktligen kan det vara värt att formulera regeln så att fullmäktige kan välja en mandatperiod på *mellan fem och sju år* och i motivtexten ange att den exakta mandatperioden ska bestämmas så att den löper ut vid ett årsskifte.

Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att fullmäktige ska kunna välja en mandatperiod på mellan fem och sju år. Huvudregeln ska dock alltså vara sex år.

I detta ärende har riksgäldsdirektören Bo Lundgren beslutat, efter föredragning av chefsekonomen Lars Hörngren.

Bo Lundgren

Lars Hörngren